EUROPEISKA UNIONENS RÅD

Bryssel den 9 juni 2010 (11.6)
(OR. en)

10881/10

CO EUR-PREP 37
ECOFIN 359
COMPET 195
ENV 404
EDUC 113
RECH 226
SOC 411
POLGEN 93

NOT

från:	Ekofinrådet
till:	Europeiska rådet
Ärende:	Ekofinrådets slutsatser om Europa 2020-strategin

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om Europa 2020-strategin, som godkänts av Ekofinrådet den 8 juni 2010.

_____

Bilaga

Rådets slutsatser om Europa 2020-strategin

Europa 2020

1. Europa 2020 är Europeiska unionens nya strategi för smart och hållbar tillväxt och sysselsättning för alla. Den är en central del i Europas reaktion på världens djupaste ekonomiska kris sedan 1930-talet, som har hotat den makroekonomiska och finansiella stabiliteten och som, utan fortsatt politisk handling, kan komma att få grava konsekvenser för den europeiska ekonomins tillväxtpotential under många år framöver. Europa 2020 är inriktad på såväl de omedelbara som långsiktigare behoven av makroekonomisk och finansiell stabilisering. Den utgör rätt ram för genomförandestrategier för exit från krisstöd på kort sikt genom att kombinera tillbakadragande av finanspolitiska stimulansåtgärder i rätt tid, realekonomiåtgärder och stöd till finanssektorn för gradvist införande av strukturreformer på medellång och lång sikt som ökar tillväxten. Strategin har också som mål att hantera de utmaningar som förknippas med en åldrande befolkningsstruktur, globalisering, klimatförändringar, oro över konkurrenskraft och makroekonomisk obalans och som förelåg även före den ekonomiska krisen.

2. Kärnan i den nya strategin är en ram för ökad samordning mellan medlemsstaternas ekonomiska politik utifrån en utvidgad länderövervakning som täcker in samtliga relevanta makroekonomiska och strukturella politikområden på ett övergripande sätt. Denna förstärkta ram bör underlätta den omedelbara lanseringen av exitstrategier och möta det akuta behovet av finanspolitisk konsolidering både på kort och medellång sikt, genom tillväxtfrämjande budgetkonsolideringsstrategier som inriktas på återhållsamhet på utgiftssidan, och kombineras med genomförandet av långsiktiga strategier för att komma till rätta med flaskhalsar som hindrar tillväxt.

Mål

3. Rådet NOTERAR de framsteg som gjorts när det gäller att fastställa referensvärden för de europeiska målen i fråga om utbildning och framtagande av indikatorer inom området för social delaktighet. Överordnade mål bör ingå i de integrerade riktlinjerna. Rådet UNDERSTRYKER att målen måste vara förenliga med de övergripande målsättningarna för Europa 2020-strategin – tillväxt och sysselsättning – och med behovet av finanspolitisk konsolidering. I synnerhet bör EU:s mål i fråga om social delaktighet inkludera arbetsmarknadsdimensionen.

4. Rådet NOTERAR även de framsteg som åstadkommits av medlemsstaterna när det gäller fastställandet av deras nationella mål efter dialogen med kommissionen för att kontrollera att de nationella och europeiska målen är förenliga. Rådet UPPMANAR kommissionen att fortsätta att arbeta tillsammans med nationella myndigheter och fastställa realistiska och ambitiösa nationella mål inom nästa omgång nationella reformprogram som är möjliga att nå med tanke på identifierade makrostrukturella flaskhalsar som hindrar tillväxt. Av indikationerna framgår att provisoriska nationella mål i stort tycks vara förenliga med målen på EU-nivå.

5. Rådet ANSER att de överordnade målen bör ses som representativa för generella framsteg i riktning mot visionen för Europa 2020. Rådet FÖRESLÅR att de nationella överordnade målen bör vara i linje med följande principer:

- De nationella målen bör samtidigt vara både ambitiösa och realistiska. De bör spegla nationella makrostrukturella flaskhalsar som hindrar tillväxt och landsspecifika förhållanden för den ekonomiska utvecklingen liksom de makroekonomiska, sociala, miljömässiga och finanspolitiska utmaningar som varje land står inför.

- Medlemsstaterna har fullt egenansvar för sina nationella mål utan att delta i bördefördelning. Emellertid bör målet också vara bred samstämmighet och konsekvens när det gäller målen för varje medlemsstat men också på EU-nivå. Ekofinrådet har en viktig roll att spela när det gäller att se till att de övergripande finanspolitiska begränsningarna respekteras fullt ut.

- Även om detta inte är en övning i bördefördelning bör alla medlemsstater sikta på att göra framsteg, men de med större brister bör generellt bidra mer till att det sammantagna målet uppfylls, och samtidigt vara förenligt med behovet av finanspolitisk konsolidering.

- Vederbörlig hänsyn bör ges åt kopplingarna mellan olika mål, med tanke på att om ett mål nås det kan vara till hjälp för andra mål.

- Framsteg i riktning mot de överordnade målen bör ses över regelbundet, och om nödvändigt bör en halvtidsöversyn genomföras.

6. Rådet FRAMHÅLLER att man bör prioritera politik på EU-nivå och nationell nivå som stärker system med incitament för uppnådda mål och bör överensstämma med de åtaganden om finanspolitisk konsolidering som gjorts inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten. Detta är särskilt viktigt när det gäller målet avseende utgiftsnivåer för FoU (där främst utgifterna i den privata sektorn bör öka), målet avseende social delaktighet/fattigdom (där en ökad sysselsättning, till exempel för grupper med socialt utslagna personer, bör stå för lejonparten av framstegen) och målet om effektivt energiutnyttjande (där energianvändare som drar fördel av energibesparingar generellt bör stå för ytterligare investeringskostnader).

Integrerade riktlinjer

7. Rådet ANTAR rapporten, avsedd för Europeiska rådet vid mötet den 17 juni, om de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken vid mötet som en del av samordnade integrerade riktlinjer. De föreslagna allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken utgör rätt referensram för medlemsstaterna och EU när det gäller deras ekonomiska politik. Rådet FRAMHÅLLER att de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken utgör den rättsliga grunden för landsspecifika rekommendationer enligt artikel 121.2 och är därför av särskild relevans för att öka samordningen av EU:s ekonomiska politik.

Huvudsakliga flaskhalsar som hindrar hållbar tillväxt

8. Rådet BEKRÄFTAR ÅNYO vikten av att identifiera de viktigaste nationella makrostrukturella flaskhalsarna som hindrar tillväxt och av att utforma politik för att komma till rätta med dem så att man kan skapa de rätta förutsättningarna för hållbar och balanserad tillväxt och sysselsättning i framtiden. Rådet VÄLKOMNAR det arbete som utförts i detta avseende av kommissionen med medlemsstaterna och kommittén för ekonomisk politik och ekonomiska och finansiella kommittén och STÖDER deras rapport om fastställande av nationella makrostrukturella flaskhalsar som hindrar tillväxt. Medlemsstater uppmanas att ta dessa förslag i beaktande när de anger flaskhalsarna i sina nationella reformprogram.

9. Om dessa flaskhalsar åtgärdas skapas de rätta ramförutsättningarna på medellång till lång sikt på makronivå för att korrigera budgetrelaterade och makrofinansiella problem liksom extern obalans. Dessa kommer också att kräva strategier för att frigöra drivkrafter för tillväxt med effekter på makroekonomisk nivå, till exempel arbetsmarknads- och produktmarknadspolitik, och även innovations-, FoU-, klimatförändrings- och utbildningspolitik. Det kommer att vara viktigt för medlemsstaterna att utforma politik åtgärdar befintliga flaskhalsar och därigenom skapa rätt förutsättningar för hållbar och balanserad tillväxt och sysselsättning i framtiden.

Bättre samordning och tidsplanering av ekonomisk politik

10. Rådet HÄLSAR MED TILLFREDSSTÄLLELSE kommissionens meddelande om att stärka samordningen av ekonomisk politik för EU som helhet och för euroområdet i synnerhet, som innehåller förslag till hur stabilitets- och tillväxtpakten kan stärkas samt mer vittomfattande bevakning av makroekonomisk och konkurrenskraftsrelaterad utveckling inom euroområdet och mer integrerad samordning av ekonomisk politik för EU.

11. Rådet VÄLKOMNAR arbetet i den arbetsgrupp som inrättats av ordföranden för Europeiska rådet och ser fram emot dess förslag, bland annat om ökad politisk samordning och en förstärkt stabilitets- och tillväxtpakt.

12. Rådet ANSER att övervakningen i enlighet med Europa 2020-strategin och stabilitets- och tillväxtpakten bör organiseras på följande sätt:

- Rapporteringen inom stabilitets- och konvergensprogram och i de nationella reformprogrammen bör anpassas bättre och beakta vägledningen från Europeiska rådet. Alla dessa politikområden bör analyseras som en helhet. Instrumenten kommer emellertid att hållas tydligt åtskilda. Stabilitets- och tillväxtpaktens integritet kommer att bevaras till fullo, och Ekofinrådet kommer att ha kvar sitt särskilda ansvar för att övervaka genomförandet av denna.

- Övervakningen bör vara mer vittomfattande, mer djupgående och effektivare, med större fokus på substans och med bättre beaktande av euroområdesdimensionen.

- Övervakningen bör bidra till det politiska beslutsfattandet på nationell nivå och garantera övergripande samstämmighet sett från EU:s och hela euroområdets perspektiv. Detta har ännu inte diskuterats i arbetsgruppen.

- Tidsplaneringen för rapportering och politiska riktlinjer bör ske med beaktande av behovet av adekvata förberedelser på nationell nivå och utgöra det bästa möjliga tillfället att bedöma nationell finanspolitik, samtidigt som de nationella parlamentens roll respekteras.

- Interaktion och komplementaritet mellan politiken på EU-nivå och nationell nivå bör utnyttjas till fullo.

- Allt eventuellt dubbelarbete bör undvikas och rapporteringsbördan som åläggs medlemsstater bör minimeras.

13. Rådet UPPMANAR kommissionen att ge en översyn av flaskhalsar på EU-nivå enligt vad som planerats inom ramen för huvudinitiativen och ange hur den tematiska pelaren eventuellt kan leda till policyrekommendationer till medlemsstater. Mot bakgrund av detta bör kommissionen i dialog med medlemsstaterna se till att lämpliga utvärderingsstrukturer inrättas för detta ändamål.